

"ราคาทุเรียนเวียดนามร่วงหนัก การส่งออกติดขัด ทำเกษตรกรขาดทุน"

เมื่อช่วงต้นเดือนพฤษภาคม ราคาทุเรียนในหลายพื้นที่ของเวียดนาม โดยเฉพาะจังหวัดด่งทัป (Dong Thap) และเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ปรับตัวลดลงอย่างรุนแรง จนแตะระดับต่ำสุดในรอบหลายปี ส่งผลให้เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนตกอยู่ในภาวะวิตกกังวลอย่างหนัก และเผชิญความเสี่ยงต่อการขาดทุน ขณะเดียวกัน แรงกดดันจากปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับอุปสรรคด้านการตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการส่งออก ได้ส่งผลให้บรรยากาศการบริโภคในตลาดโดยรวมซบเซาลง

เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนเปิดเผยว่า ในช่วงที่ผ่านมา ราคาทุเรียนปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง และรุนแรง ปัจจุบันทุเรียนพันธุ์ Ri6 มีราคารับซื้อหน้าสวนเพียงกิโลกรัมละ 20,000 - 25,000 ดองเวียดนาม ขณะที่ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง มีราคาสูงกว่า 60,000 ดองเวียดนามต่อกิโลกรัม โดยต้นทุนการผลิตทุเรียนในปัจจุบันอยู่ที่ประมาณกิโลกรัมละ 30,000 - 40,000 ดองเวียดนาม ส่งผลให้เกษตรกรขาดทุนประมาณ กิโลกรัมละ 10,000 - 15,000 ดองเวียดนาม ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัจจุบันผลผลิตทุเรียนส่วนใหญ่ จำเป็นต้องพึ่งพาการจำหน่ายภายในประเทศ ขณะที่การส่งออกกำลังเผชิญอุปสรรคอย่างมาก

สำนักงานเกษตรและสิ่งแวดล้อมจังหวัดด่งทัป ชี้แจงว่า การปรับลดลงของราคาทุเรียน เกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน ประการแรก ปัจจุบันเป็นช่วงฤดูเก็บเกี่ยวทุเรียนของพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง และภาคตะวันออกเฉียงใต้ของเวียดนาม ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้ ประเทศไทยก็เข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวทุเรียนพันธุ์หมอนทองและทุเรียนคุณภาพสูง สายพันธุ์อื่นๆ เช่นกัน ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ได้รับความนิยมสูงในตลาดจีน ส่งผลให้ทุเรียนเวียดนามเผชิญแรงกดดันด้านการแข่งขันอย่างชัดเจนในช่วงเวลาเดียวกัน

สิ่งที่น่ากังวลเป็นพิเศษ คือ ปัญหาคอขวดในขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพ โดยเฉพาะการตรวจวิเคราะห์โลหะหนักแคดเมียม (Cadmium) และสาร “อะฟลาทอกซิน O” (Aflatoxin O) ซึ่งกำลังกลายเป็นอุปสรรคสำคัญ ห้องปฏิบัติการตรวจสอบหลายแห่งจำกัดการรับตัวอย่าง หรืออยู่ในภาวะทำงานเกินขีดความสามารถ ส่งผลให้ภาคธุรกิจไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบและยื่นเอกสารตามข้อกำหนดเพื่อการส่งออกได้ทันเวลา

นายเล จี เตียน รองผู้อำนวยการสำนักงานเกษตรและสิ่งแวดล้อมจังหวัดด่งทัป เปิดเผยว่า ปัจจุบันจังหวัดมีพื้นที่ปลูกทุเรียนรวม 32,100 เฮกตาร์ (200,600 ไร่) ในจำนวนนี้เป็นพื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว 22,171 เฮกตาร์ (138,500 ไร่) มีผลผลิตต่อปีมากกว่า 511,000 ตัน จนถึงขณะนี้ จังหวัดได้รับรหัสแปลงปลูกแล้วจำนวน 355 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่มากกว่า 13,900 เฮกตาร์ (86,800 ไร่) โดยเฉพาะในช่วงเดือนพฤษภาคม และมีสัญญาณ คาดว่าจะมีผลผลิตออกสู่ตลาดมากกว่า 111,200 ตัน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากห้องปฏิบัติการ บางแห่งจำกัดการรับตรวจตัวอย่างสารแคดเมียม จึงส่งผลให้กระบวนการยื่นคำร้องและจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องเกิดความล่าช้า

ในขณะเดียวกัน ประเทศจีนได้เพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลภายหลังจากการนำเข้า และมีการแจ้งเตือนเกี่ยวกับสินค้าบางล็อตที่ตรวจพบปัญหา ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว ผู้ประกอบการ และโรงคัดบรรจุจึงเพิ่มความเข้มงวดในการรับซื้อ ส่งผลให้การหมุนเวียนสินค้าในตลาดชะลอตัว ขณะที่ทุเรียน กำลังเข้าสู่ช่วงผลผลิตสูงสุด และคาดว่าปริมาณผลผลิตจะยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

รายงานระบุเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันเป็นช่วงฤดูการส่งออกทุเรียนสูงสุด โดยในจังหวัดด่งนัย (Dong Nai) มีรถบรรทุกตู้คอนเทนเนอร์หลายร้อยคันเดินทางเข้าสู่สถานีขนส่งและพื้นที่โดยรอบทุกวัน โดยเฉพาะในช่วงเวลาเร่งด่วน สถานีขนส่งมีภาวะรองรับเกินขีดความสามารถ ส่งผลให้คนขับรถจำนวนมาก จำเป็นต้องนำรถไปจอดตามพื้นที่ชุมชนโดยรอบ และบนถนน ก่อให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดอย่างรุนแรง

กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อมเวียดนามได้มีหนังสือด่วนถึงหน่วยงานในสังกัด รัฐบาลท้องถิ่นทุกจังหวัด รวมถึงหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพสินค้าเกษตรทุกแห่ง โดยระบุอย่างชัดเจนว่า ในช่วงที่ผ่านมา การส่งออกทุเรียนและสินค้าเกษตรสำคัญบางชนิดของเวียดนามกำลังเผชิญอุปสรรคที่ยากต่อการแก้ไข ใน 3 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ การตรวจสอบและวิเคราะห์คุณภาพ การบริหารจัดการระบบตรวจสอบย้อนกลับ และการปฏิบัติตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้า ปัญหาเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานของเกษตรกร รายได้ที่แท้จริงของเกษตรกร ผลประกอบการของภาคธุรกิจ ตลอดจนประสิทธิภาพโดยรวมของกระบวนการส่งออกและพิธีการศุลกากร ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมทุเรียนของเวียดนาม

ปัจจุบันการขาดแคลนทรัพยากรด้านการตรวจวิเคราะห์ได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่จำกัดการส่งออกทุเรียนเวียดนามไปยังประเทศจีน โดยตามประกาศของสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน (GACC) เวียดนามมีห้องปฏิบัติการตรวจสอบทุเรียนที่ได้รับการรับรองจากทางการจีนรวมทั้งสิ้น 30 แห่ง ในจำนวนนี้มีห้องปฏิบัติการที่ได้รับอนุญาตให้ตรวจวิเคราะห์โลหะหนักแคดเมียม เพียง 13 แห่ง และห้องปฏิบัติการที่ได้รับอนุญาตให้ตรวจวิเคราะห์สาร Basic Yellow 2 เพียง 17 แห่ง อีกทั้งส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเมืองขนาดใหญ่ ขณะที่พื้นที่แหล่งผลิตหลัก เช่น จังหวัดด่งนาย กลับขาดแคลนทรัพยากรด้านการตรวจสอบอย่างรุนแรง

ทั้งนี้ มีรายงานว่า ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2569 เป็นต้นไป ประเทศจีนจะเริ่มบังคับใช้มาตรการบริหารจัดการความปลอดภัยอาหารนำเข้าที่เข้มงวดมากยิ่งขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมวิเคราะห์ว่า อุปสรรคในการส่งออกทุเรียนเวียดนามอาจทวีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากการยกระดับการกำกับดูแลของตลาดจีนไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการเพิ่มมาตรฐานการตรวจสอบเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงรูปแบบการเพาะปลูก การจัดการดิน การควบคุมสารตกค้างทางการเกษตร และระบบตรวจสอบย้อนกลับตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งล้วนเป็นข้อกำหนดที่ยกระดับมาตรฐานด้านความสอดคล้องตามกฎระเบียบของอุตสาหกรรมทุเรียนเวียดนามอย่างมีนัยสำคัญ

แปลและเรียบเรียงโดย สปช. ปักกิ่ง

แหล่งที่มา: <https://mp.weixin.qq.com/s/TjeaU9jFa0n5rnzYj7aNNQ?scene=1>

www.opsmoac.go.th/beijing

www.facebook.com/moac.beijing